يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا يَجْزِى وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ
ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم
بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٣٣﴾

ای مردمان بترسید از پروردگارِخویش وحذرکنید ازروزی که کفایت نکند هیچ پدر بجای پسر خویش ونه فرزندی کفایت کننده باشد بجای پدرِخود چیزی را هرآئینه وعدهٔ خدا راست ست پس فریب ندهد شمارا زندگانی دنیا وفریب ندهد شمارا درمقدمهٔ خدا شیطان فریبنده(٣٣) .

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا
فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا
تَدْرِى نَفْسٌۢ بِأَىِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌۢ ﴿٣٤﴾

هرآئینه خدااست که نزدِ اوست علم قیامت وفرود میفرستد باران را و میداند آنچه در بچه دانها باشد ونمیداند هیچ شخصی که چه کار خواهد کرد فردا ونمی داند هیچ شخصی که بکدام زمین خواهد مُرد هرآئینه خدا داناخبردارست (٣٤) .

## سُورَةُ السَّجْدَةِ

**سوره سجده مکی است وآن سی آیت وسه رکوع است**

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

الٓمٓ ﴿١﴾

الٓمٓ (١) .

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾

فرود آوردنِ کتاب هیچ شبهه نیست درآن ازجانب پروردگار عالمهاست (٢) .

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۚ بَلْ هُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ
أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣﴾

آیامی گویند بربافته است آنرابلکه وی راست ست آمده ازجانبِ پروردگار توتا ترسانی قومی را که نیامده است بایشان هیچ ترساننده پیش ازتو تا بودکه ایشان راه یابند (٣) .

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ

خداآن ست که آفریدآسمان ها و زمین را

| | |
|---|---|
| ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۚ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾ | وآنچه مابين آنهاست درشش روز بازقرار گرفت برعرش نيست شمارا بجزوی هيچ دوستی وشفاعت کننده آيا پندپذير نمی شويد (٤) . |
| يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗۤ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٥﴾ | تدبير ميکند کاررا فرودآورده ازآسمان بسوی زمين بازبالا ميرود آن کاربسوی خدا درروزيکه هست مقدارآن هزارسال ازآن حساب که می شماريد[١] (٥) . |
| ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾ | اين ست صفت دانندهٔ نهان وآشکارا غالب مهربان (٦) . |
| الَّذِيْۤ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ﴿٧﴾ | آنکه به نيك ترين وجه ساخت هرچيزی را که آفريدش آغاز کرد آفرينش آدمی را ازگِل (٧) . |
| ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ﴿٨﴾ | بازپيداکرد نسل اورا ازخلاصه ازآبِ خوار (٨) . |
| ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۚ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٩﴾ | بازدرست اندام کردش ودميد در وی روح خود را وپيدا کردبرای شماگوش وچشم ها ودل ها اندکی شکرمی کنيد (٩) . |
| وَقَالُوْۤا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۬ؕ بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٠﴾ | وگفتند چون گم شويم درزمين آيا ما در آفرينشِ نو خواهيم بود بلکه ايشان به ملاقاتِ پرورد گارِ خويش کافرانند (١٠) . |
| قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ | بگو قبضِ روح شمامی کند ملك الموت |

(١) يعنی اگرمردمان نزولِ تدبير وعروجِ اوتصور کنند درکم ازهزار سال خيال ننمايند وآن همه پيش خدای تعالی دريك روز تمام می شود غرض آن است که اوهامِ ايشان به قدرتِ اونمی رسند والله اعلم .

الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

که گماشته شده است برشما بازبسوی پروردگارِ خویش گردانیده شوید (١١) .

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا
وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

وتعجب کنی اگر درنگری وقتی که گناهگاران نگونسار کننده سرخویش باشند نزد پروردگارِ خویش گویند ای پروردگارما دیدیم وشنیدیم پس بازگردان ماراتابکنیم کارشائسته هرآئینه مایقین کننده ایم (١٢) .

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

واگرمی خواستیم البته می دادیم هرشخصی را هدایت او ولیکن ثابت شده است وعده ازجانب من که هرآئینه پُرکنم دوزخ را ازجنیان وآدمیان همه یك جا (١٣) .

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا
عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

پس بچشید این عذاب بسبب آنکه فراموش کردید ملاقاتِ این روزِ خودرا هرآئینه مانیز فراموش کردیم شمارا وبچشید عذابِ دائم بسبب آنچه می کردید (١٤) .

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

جزاین نیست که ایمان می آرند بآیاتِ ما آنانکه چون پند داده می شوند بآن نگونسار افتندسجده کنان بپاکی یادکنند باستائشِ پروردگار خویش را وایشان تکبرنمی کنند (١٥) .

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾

دورمی ماندپهلوهای ایشان ازخوابگاهها میخوانند پروردگارخودرا بترس وامیدواری وازآنچه روزی داده ایم ایشانرا خرج میکنند (١٦) .

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ

پس نمیداند هیچ نفس چه چیزپنهان داشته شدبرای ایشان ازخنکی چشم

جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

پاداش داده شد بآنچه می کردند (١٧) .

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

آیاکسی که مومن باشد مانندِ کسی هست که فاسق باشد بگوبرابرنمی شوند (١٨) .

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

اماآنانکه ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند پس ایشان راست بهشت ها جای ماندن بطریق مهمانی بسبب آنچه میکردند (١٩) .

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

واماآنکه فاسق بودند پس جای ایشان دوزخ است هرگاهی که خواهند که بیرون آیندازآنجا بازگردانیده شوند درآن وگفته شودبایشان بچشید عذاب آتشی را که آن را دروغ می پنداشتید (٢٠) .

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

والبته بچشانیم ایشان را عذاب نزدیك (یعنی دردنیا) غیر ازعذاب بزرگ بود که ایشان بازگردند (٢١) .

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

وکیست ستمگارترازکسی که پندداده شده بآیاتِ پرورد گارِخویش بازروبگردانید ازآن هرآئینه ماازگناه‌گاران انتقام کشنده ایم (٢٢) .

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

وهرآئینه دادیم موسیٰ راکتاب پس مباش درشبهه ازملاقات آن وساختیم موسیٰ را هدایت برای بنی اسرائیل (٢٣) .

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

وپیداکردیم ازایشان پیشوایان که راه نمودند به فرمان ما وقتیکه صبر کردند وبآیاتِ ما یقین می آوردند (٢٤) .

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

هرآئینه پروردگارتوفیصله کند میانِ ایشان روزقیامت درآنچه اندران اختلاف میکردند (٢٥) .

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

آیاواضح نه شد ایشان را که چه قدر هلاك کردیم پیش ازایشان ازقرنها میروند ایشان درخانه های آن جماعت هرآئینه درین کارنشانه هاست آیانمی شنوند (٢٦) .

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

آیا نه دیدندکه ما روان می کنیم آب را بسوی زمینِ بی‌گیاه پس بیرون آریم بسبب آن زراعتَ را که میخورند ازآن زراعت چهار پایانِ ایشان و خودایشان نیزآیانمی بینند (٢٧) .

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

ومیگویند کی خواهد بوداین فتح اگر شما راست‌گوئید (٢٨) .

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

بگو روزفتح سود ندهد کافران را ایمان آوردنِ ایشان ونه ایشان مهلت داده شوند (٢٩) .

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

پس روبگردان ازایشان وانتظار بکن هرآئینه ایشان نیز منتظرند (٣٠) .

## سُورَةُ الأَحْزَاب

**سوره احزاب مدنی است وآن هفتاد وسه آیت ونه رکوع است**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشائنده مهربان .

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

ای پیغامبر بترس ازخدا وفرمانبرداری مکن کافران را ومنافقان را هرآئینه خدا هست دانای باحکمت (١) .

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ﴿٢﴾

وپیروی کن چیزی راکه وحی فرستاده میشودبسوی توازجانبِ پروردگارِ توهرآئینه خدا هست بآنچه میکنید خبردار (٢).